

Unei femei în negru

Andrei Șerbănescu

Ce bună ar fi acum o țigară!
Fumată-ntre două discuții cumiți;
Și-n vraja albastră a fanarei fierbinți,
Un soare-ntre noi, din senin, să apară.

Cu tine-n odihnă, un timp m-ar petrece,
În nopți tănuite de-aceeași icoană,
Să ascultăm ticăitul din zidul cel rece,
Ca dulce refren pe-un descântec de boală.

O naivă visare, grozav să se-arate
Când tot mai frumoasă-mi vei fi fără haine
Și capu-n odihnă să-ți pleci, de se poate,
Pe aceleași grăbite ftizii autumnale.

Ce bună ar fi acum vișinata...
Dar mult mai cu seamă, ce frumoasă îmi pari!
Și vai! ce dulce-mi va fi judecata
Pe pielea ta albă și sâni mari!